

Muisto - Runot

Wanhafta Neitoosta.

Siivona ja siviäüä
Wilpitöin ja viatoin
Edesmendua elämätäns
Kulutteli kuljeskellain
Tämä vanha Wainajamme
Tästä tästä ajallisuudes;
Hiljaisuudes hiljaisemmas
Asiansa askareitans
Toimettipi totifesti
Kaiken elin aikanansa,
Ilman vaiva vaarallista
Ilman tautia tuntuvamba
Wanhuudefas vahvasaskin
Tämä Wainaja vaelsi
Matkassansa matkusteli;
Wiimein viimein toki joudui
Waarassimpaan tauti vaivaan
Muutama päivä maatesa
Huonoksi ja huonommaksi

Päivä päivästä tulevana;
Tuonelahan vihdoin täyty
Kuolon käsiin joutuava
Ej juuri toki julmemmat;
Syvän haudan sivulla
Pimiän kuopan partahalla
Siihen vaipui Waivaloinen
Rauka rauka raadallinen;
Kaatui kaatui kaatuvana
Kadottuna kaiketii:
Kuolipoijes kuolevana
Paitti hätä hädyttävä
Kitumata kovempata
Kaikist kaikist kivuistansa;
Tästä tyhjäst elämästä
Tästä mailmast turhatoinsa
Pahuudensa pakko julmal
Päsiipoijes, tytyväinen
Ilollakin isoemmalla
Jumalinen Jumalasa;
Turvaten ja toivaten
Tulevana totifesti
Omistajaks onnelliseksi
Autuudesta Autuaisten
Jumalan käsvoen kohdasa.

Rauha rauha leväkköön
Ylihaudas harjunensa
Jälkimuisto merkinensä
Hoittamata hankimata
Vanhembainfas vieresä
Myöskin muiden Sukulaisten
Ennen mailmas entisesä
Asuvaiset asukaiset
Rakkahat ja rakkahimmat
Aikaa aikaa poijesmenneet
Ikuisehen ilohon
Taivahasa taivahisa.
O Ihminen! O Ihminen!
Ilkein tynnyit, iloilsevat
Kuolet iloin, murhehtivat.
